

СВОБОДА

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на повірку — \$22.00 за 3 місяці — \$12.00
Для членів УНСО \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Члени "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які порушують загальні принципи моралі. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли це виразно зазначено. Друкувати за адресованою коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи знаєте колись проблема закладників?

Це ганьба ХХ сторіччя, що взагалі існує така проблема. Схоплювання невинних людей на вулицях і в'язнях їх у різних кріпках роками — це диковина, якої не знало навіть жорстоке середньовіччя. Німецькі, раббриттери — це були грабінки в уличарських панцерах і шомомах, які чигали на перехресних шляхах і грабували підозрюваних. Але вони не схоплювали їх. Татари схоплювали в "ясір" — забирали зі собою і вивозили головно юнаків і молоді дівчата, що їх продавали на базарах. Але це було ХІІІ сторіччя, поверх 700 літ тому. Близький Схід опоганив себе чим схоплювання американців, англійців і французів, довголітнім в'язненням їх і шантажуванням ними батьківщини цих жертв насильця. Це був безглуздий шантаж, адже згоріло бові відомо, що уряди цих країн не можуть переговорювати й договориються із бандитами.

У минулому тижні поширили вістки про звільнення у найбільшому часі одного, двох чи більше, "закладників". Вказували, як на знаменну подію на приїзд іранського міністра внутрішніх справ до столиці Сирії Дамаску. Загально вважають, що найгіршими схоплювачами в Лівані є релігійні фанатики, з величчям теократичного уряду в Ірані. Президент Сирії Гафез Ассад був то був причетний до цих схоплювань, коли державний секретар Джеймс Бейкер поїхав був до президента Сирії, щоби приїждати Сирію до міжнародної коаліції проти Іраку, то Ізраїль закінчує Бейкерові, що він співпрацює з протектором тероризму.

Після отих численних спілток у минулий четвер виїхав на волю англійський журналіст Джан МекКарті, схоплений на вулиці Бейруту п'ять років тому.

Він мав тоді всього 29 літ. У Лондоні втілює його, як національного героя. Поруч із радісно зустрічує з своїм батьком і братом — вперше почув сумну вістку, що два роки тому померла його мати. Привіз із собою тіла від іранського міністра до генерального секретаря Об'єднаних Націй з якоюсь приязною заувагою. Іран і Сирія бучімо хочуть закінчити сумну еру, "закладників". У Лівані в'язнять те всім схоплених осіб, між ними п'ять американців, одного італіянина та одного німця. Зовсім несподівано минулої неділі мусульмани звільнили американця Едварда Трейсі, якого тримали майже шість років. Мусульманські країни — Іран і Сирія — наполягають, щоб Ізраїль звільнив десятки, а то й сотні в'язнів арабів, здебільшого схоплених ізраїльськими воїнами під час наїзду на південний Ліван. Ізраїльський міністер закордонних справ заявив, що Ізраїль готовий включитися в акцію ліквідації проблеми закладників і звільнити всіх арабів, якщо араби звільнять шістьох ізраїльських воїнів. Президент Буш заявив, що він принципово був завжди проти будь-яких переговорів і зговорювання з терористами-схоплювачами людей, але коли Ізраїль хоче домовитися з арабами, — то це його діло. Звільнення Джана МекКарті це ніби вступ до звільнення двох американців і черги всіх інших. А проте, саме тоді, коли були писані ці рядки, можна було почути вістку, що ті фанатики схопили бачка в Лівані одного французького медика й звільнили його після трьох днів.

Це людська проблема, людська трагедія, сумне явище морального зідиччя й заперечення примітивної етики. Але це також політична проблема. Віна проти Іраку змінила політичне обличчя Близького Сходу. Затислилися зв'язки арабських країн, які пристали до міжнародної коаліції проти Іраку, з Америкою і західними світом.

Під натиском Америки навіть несприятливий ізраїльський прем'єр Іцак Шамір мусів погодитися на осінню мирову конференцію з арабами. Однаково Сирія, як і Іран, хочуть покращання взаємин з Америкою. Відносини Америки з Іраном напружені від часів президенту в Америці Джиммі Картера та правління в Ірані аятоли Хомейні. Прийшли до влади інші люди, змінилися економічні взаємини, занепадала Роль Советського Союзу, як постачальника зброї й нафтувача проти Заходу. Це була б "заспаді" благодать, якби сума ера схоплювання закладників перейшла до історії.

Дуже важливим і необхідним фактором у вільній ринковій господарстві є валютне регулювання законами держави. Такий закон про валюту регулювання вступив в дію в СРСР 1-го квітня ц.р., на який чекали економісти, комерсанти, як теж спекулянти валютою. Економісти надіялись, що це буде крок до економічної самостійності, до економічної незалежності від міжнародного ринку, а спекулянти валюту побиловались, що держава, вводючи в дію такі валютні закони, може позбавити їх добрих заробітків. Багато громадян чекало і сподівалося покращення цього валютного закону, однак автори його кажуть, що він був створений на стабілізацію валютного ринку СРСР. Без сумніву, що прийняття цього закону, — це крок вперед у регулюванні валютних відносин, яких вилася не було, а які визначали б правила відкриття конт у закордонних банках. Нині держава контролює за пересуванням валюти і за кордоном, і громадяни Советського Союзу не мають права зберігати валюту в закордонних банках, а тільки в банках СРСР з низькими відсотками.

Виглядає, що цей закон спрямовано на централізацію, на зміщення монополії Союзу на валютний ринок. І такий закон впроваджується в дію напередодні переходу на вільний ринковий господарстві, який неможливий без децентралізації і демократизації економіки, перш за все, в сфері фінансової структури. Експерти фінансової структури зрозуміли, що стабілі-

Застає, є лише кілька книжок, які читав в останніх роках з таким зацікавленням, як останній твір МIRONA Куропаса про українських американців. М. Куропаса умисне перекладає так історію, що його книжка цівка та вартісна так для науковців як і для пересічних читачів.

Тому що я не є знавцем історії Української Церкви, а вже зокрема її історії в Північній Америці, я не можу оцінювати усіх деталей історії цієї д-ра М. Куропаса. Незважаючи на те, я вважаю, що праця його є незвичайно вартісна. Тому що є один із тих, хто займаються виключенням священників України, як вже давно шукає текстом, який був би помічником для майбутніх і сьогоднішніх священників, в якому вони найшли б аналіз життя українців в ЗСА і Канаді.

Перша частина цього наукового твору, що тут постає історію, а не береться розповідати і лише наліждо, що подібний підручник повинен також в Канаді. Багато вже появилось книжок, які описують історію українського життя в цих країнах, але жодна з них не висвітлює, як вважався український народ, який навічався всесвітню, зрозумілу історію, підкреслюючи зокрема зі зрозумінням роллю Греко-Католицької Церкви, яка творила заплідня для більшості українців у Північній Америці, а також включаючи також історію Проповідань і Протестантської церкви, що були важливими частинками нашої спільноти і автор умисне не представити безсторонно і об'єктивно, що кожний нау-

Володимир Яліа

ЧИ КІНЕЦЬ ЛЯВІРУВАННЯ ГОРБАЧОВА?

II.

Зування карбонація адміністративними засобами неможливе, але запобіження кримінальними першою потребою і харизмою буде гарантом стабільності. Такий антиринковий закон не тільки стримує перехід на вільний ринковий господарстві, але нищить громадянину матеріально, своєю відсутністю сподіваючись, що і виступає Центр у Москві.

У зв'язку з такими потугами Центру на господарському відтинку, заексплуатування Союзу стали членом світової економіки, було оточено перекладенням економіки перекладенням, до економічного проблем Союзу, головне до приватної власності на землю, як також до проблем на внутрішньому політичному відтинку. Плян, розроблений групою советско-американських економістів перекладенням, масивну допомогу Заходу, зазвину за перекладення радикальних реформ на економічному і внутрішньо-політичному відтинках. Що може бути більш шкідливим для Заходу, як підтримувати економіку перекладенням, трансформацію колишнього лідера холодної війни. Зараз така великої вартості договір не має, він де факто був рецептом для розчарування і обурення економічних реформ президентів ЗСА Буша не погодиться на більшу допомогу Советському Союзу.

Советські громадяни не будуть дозволити такий революційним реформам, революційним змінам, які знижують життєвий рівень, який і так дуже низький, а зокрема, коли такі реформи запропонував уряд, неформальний народом. Прихильники цієї революції реформ, що забувають, що ці зміни не перекладенням процесом зарядження, і тому зміни

Андрій Чировський
ВАРТІСНА КНИЖКА
ДЛЯ КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ

коже бажав би отримати. Саме тому ця книжка є колекцією для українських священників, семінаристів і провідників церковного життя. Коли ми хочемо планувати майбутню нашої Церкви, ми мусимо розуміти, чому ми тут постали і розвивається. Так як мені відомо ніяка книжка не вияснює того так добре, як саме — д-ра М. Куропаса. Розуміється, не можна сказати, що вона є повною історією Української Католицької Церкви в ЗСА. Це ще треба зробити. Богдан Процько та інші вже почали над таким підручником працювати.

Д-р Куропаса однак аналізує Церкву як інтегральну частину ширшої української культури, а не береться розповідати і лише наліждо, що подібний підручник повинен також в Канаді. Багато вже появилось книжок, які описують історію українського життя в цих країнах, але жодна з них не висвітлює, як вважався український народ, який навічався всесвітню, зрозумілу історію, підкреслюючи зокрема зі зрозумінням роллю Греко-Католицької Церкви, яка творила заплідня для більшості українців у Північній Америці, а також включаючи також історію Проповідань і Протестантської церкви, що були важливими частинками нашої спільноти і автор умисне не представити безсторонно і об'єктивно, що кожний нау-

Застає, є лише кілька книжок, які читав в останніх роках з таким зацікавленням, як останній твір МIRONA Куропаса про українських американців. М. Куропаса умисне перекладає так історію, що його книжка цівка та вартісна так для науковців як і для пересічних читачів.

Тому що я не є знавцем історії Української Церкви, а вже зокрема її історії в Північній Америці, я не можу оцінювати усіх деталей історії цієї д-ра М. Куропаса. Незважаючи на те, я вважаю, що праця його є незвичайно вартісна. Тому що є один із тих, хто займаються виключенням священників України, як вже давно шукає текстом, який був би помічником для майбутніх і сьогоднішніх священників, в якому вони найшли б аналіз життя українців в ЗСА і Канаді.

Перша частина цього наукового твору, що тут постає історію, а не береться розповідати і лише наліждо, що подібний підручник повинен також в Канаді. Багато вже появилось книжок, які описують історію українського життя в цих країнах, але жодна з них не висвітлює, як вважався український народ, який навічався всесвітню, зрозумілу історію, підкреслюючи зокрема зі зрозумінням роллю Греко-Католицької Церкви, яка творила заплідня для більшості українців у Північній Америці, а також включаючи також історію Проповідань і Протестантської церкви, що були важливими частинками нашої спільноти і автор умисне не представити безсторонно і об'єктивно, що кожний нау-

Застає, є лише кілька книжок, які читав в останніх роках з таким зацікавленням, як останній твір МIRONA Куропаса про українських американців. М. Куропаса умисне перекладає так історію, що його книжка цівка та вартісна так для науковців як і для пересічних читачів.

Тому що я не є знавцем історії Української Церкви, а вже зокрема її історії в Північній Америці, я не можу оцінювати усіх деталей історії цієї д-ра М. Куропаса. Незважаючи на те, я вважаю, що праця його є незвичайно вартісна. Тому що є один із тих, хто займаються виключенням священників України, як вже давно шукає текстом, який був би помічником для майбутніх і сьогоднішніх священників, в якому вони найшли б аналіз життя українців в ЗСА і Канаді.

Перша частина цього наукового твору, що тут постає історію, а не береться розповідати і лише наліждо, що подібний підручник повинен також в Канаді. Багато вже появилось книжок, які описують історію українського життя в цих країнах, але жодна з них не висвітлює, як вважався український народ, який навічався всесвітню, зрозумілу історію, підкреслюючи зокрема зі зрозумінням роллю Греко-Католицької Церкви, яка творила заплідня для більшості українців у Північній Америці, а також включаючи також історію Проповідань і Протестантської церкви, що були важливими частинками нашої спільноти і автор умисне не представити безсторонно і об'єктивно, що кожний нау-

в системі, звичайно, тяжко поборювати компромісами, які відзеркалюють інтереси політичної влади, тим більше, коли процес господарського реформування є наслідком політичної боротьби між Центром та республіканцями.

Якщо цей конфлікт закінчиться, то наступить період затримування у реформі, коли реформи в супроводі репресій, анархії і хаосу. В такій ситуації буде тяжко виконувати обіцянки дані добродіям Заходу, як теж буде тяжко, коли Горбачов буде лявирувати і не буде притримуватися точок договору. В наслідок такої попустування, на Заході може виникнути обурення, і конгрес ЗСА може домагатися стримання домогати. Знову ж такі рішення може створити неадекватність до ситуації, що виникла, і неперекладенням в житті революційних плянів. Захід вважає, що треба впровадити Советський Союз в міжнародні економічні інститути, як теж вилучити Союз в європейській економічній структурі, щоб допомогти Горбачову вийти з цієї господарської катастрофи і внутрішньо-політичної ситуації.

Однак така зінкуватиме зовнішня і внутрішня політика Горбачова, як також лявирування на внутрішньо-політичному і господарському відтинках, може прискорити наближення кінця Горбачова і Советського Союзу, який вийде з виходу з цієї глибокої економічної і внутрішньо-політичної кризи.

обурюватися, а все ж така велика частина життя українців у ЗСА була відбитком того, що діялося в Україні. Деякі будуть перекохані, що це ослаблювало українську спільноту (зокрема Церкву) і не поглиблювало її повного розвою. Другі вважають, що саме це постійне зацікавлення подіями в краю було важливим фактором в розвитку національних почувань. Д-р Куропаса змінює свій стан, щоб останнє доведе. Що бракує йому є переконання, що Церква дала свій вклад в цьому напрямі. Я думаю, що це похибка уважати немоє священників і провідників Церкви були менше матріотами. Підприємство любов до парохів була підкреслена в інший спосіб тому, що була побудована на інших передумовах. В одному місці д-р Куропаса (ст. 311-312) представляє такий аналіз, який не є дуже прихильним своїм. Але з другої сторони можливо, що це завжди так є, що ці ставлять на першому місці церковну солідарність, з боротьбою людей за життя і ті, які бачать Церкву як величчя, стан, який понадує життя, проблеми ніколи не можуть порозуміти.

Одним із сильних моментів цієї книжки є подання рідкісного фотографічного матеріалу. Ніколи бачити, як українська Церква в Україні, як українське населення на рішення Ватикану в 1929 році про celibat серед священників. Д-р Куропаса вбрав для своїх читачів чиявний матеріал.

(Закінчення на стор. 4)

Одним із сильних моментів цієї книжки є подання рідкісного фотографічного матеріалу. Ніколи бачити, як українська Церква в Україні, як українське населення на рішення Ватикану в 1929 році про celibat серед священників. Д-р Куропаса вбрав для своїх читачів чиявний матеріал.

Одним із сильних моментів цієї книжки є подання рідкісного фотографічного матеріалу. Ніколи бачити, як українська Церква в Україні, як українське населення на рішення Ватикану в 1929 році про celibat серед священників. Д-р Куропаса вбрав для своїх читачів чиявний матеріал.

Одним із сильних моментів цієї книжки є подання рідкісного фотографічного матеріалу. Ніколи бачити, як українська Церква в Україні, як українське населення на рішення Ватикану в 1929 році про celibat серед священників. Д-р Куропаса вбрав для своїх читачів чиявний матеріал.

Одним із сильних моментів цієї книжки є подання рідкісного фотографічного матеріалу. Ніколи бачити, як українська Церква в Україні, як українське населення на рішення Ватикану в 1929 році про celibat серед священників. Д-р Куропаса вбрав для своїх читачів чиявний матеріал.

Одним із сильних моментів цієї книжки є подання рідкісного фотографічного матеріалу. Ніколи бачити, як українська Церква в Україні, як українське населення на рішення Ватикану в 1929 році про celibat серед священників. Д-р Куропаса вбрав для своїх читачів чиявний матеріал.

Одним із сильних моментів цієї книжки є подання рідкісного фотографічного матеріалу. Ніколи бачити, як українська Церква в Україні, як українське населення на рішення Ватикану в 1929 році про celibat серед священників. Д-р Куропаса вбрав для своїх читачів чиявний матеріал.

Одним із сильних моментів цієї книжки є подання рідкісного фотографічного матеріалу. Ніколи бачити, як українська Церква в Україні, як українське населення на рішення Ватикану в 1929 році про celibat серед священників. Д-р Куропаса вбрав для своїх читачів чиявний матеріал.

Нащо і чому?

„Нащо Буш образив українців? — під таким заголовком ньюйоркське „Нове Русское Слово“ вистілює коментар В. Колосовського з приводу візиту Джорджа Буша до Советського Союзу і його виступу в Києві. Принагідно і з присмислом відносин, що наші російськомовні газети оцінюють роки пошито і доброзичливо пишуть на українській темі, названий огляд В. Колосовського ми сприймаємо з особливою увагою до кожного підписування під його головним висновком: „Буш, як і Горбачов, не має ніякого уявлення про те, що таке пробуджене національне почуття“.

Можливо, що коли В. Колосовський інформує своїх читачів про українську діаспору в Америці й Канаді, він дещо пересічно її каже, що „тутешні українці, які уможивляють значно кращі, ніж російські“, бо ідеальна єдність все ще перед нами, а не за нами. Однак є вітнішою правдою, що ідея єдності сьогодні діє в усіх українських умах і серцях.

Журналістика об'єктивна, очевидно, чисто людська порядність дозволяє В. Колосовському побачити в обставинах доклада Бушевого виступу в Києві найбільш суттєве: оцінку цього виступу громадською Україною і її ставленням до абсолютної збіглих. Властиво, це одна оцінка і вона є негативна. Автор пише, що представник України в ООН Генадій Удовенко, як виступав в пресі Мексика і Лерера, „не працює, як завжди, задоволення, заува-“

живши, що Буш приїздив до Києва читати українцям лекцію про демократію“.

Посилосилося на власне інтерв'ю з головою Української Американської Координаційної Ради Уляною Дячук. В. Колосовський пише, що вона „категорично заперечила проти того місяця в промові президента ЗСА, де Буш попередив, що Америка не збирається підтримувати тих, хто пропонує демократію, який націоналізм, ґрунтований на національній ненависті“. Голова УАКРАді заявив, що ця теза не має відношення до України, де вона особисто не бачить ніякого скрайнього націоналізму, і зауважила, що, на її думку, Бушеві на варту було висловлюватися на підтримку українців дев'ять плюс один, як він зробив у Києві. Серед претенсій Уляни Дячук до цієї угоди — її неконкретність.

„Ми всі ніяк не можемо, зрозуміти українців, що наші цілі значно кращі, ніж російські“, бо ідеальна єдність все ще перед нами, а не за нами. Однак є вітнішою правдою, що ідея єдності сьогодні діє в усіх українських умах і серцях.

Журналістика об'єктивна, очевидно, чисто людська порядність дозволяє В. Колосовському побачити в обставинах доклада Бушевого виступу в Києві найбільш суттєве: оцінку цього виступу громадською Україною і її ставленням до абсолютної збіглих. Властиво, це одна оцінка і вона є негативна. Автор пише, що представник України в ООН Генадій Удовенко, як виступав в пресі Мексика і Лерера, „не працює, як завжди, задоволення, заува-“

живши, що Буш приїздив до Києва читати українцям лекцію про демократію“.

Посилосилося на власне інтерв'ю з головою Української Американської Координаційної Ради Уляною Дячук. В. Колосовський пише, що вона „категорично заперечила проти того місяця в промові президента ЗСА, де Буш попередив, що Америка не збирається підтримувати тих, хто пропонує демократію, який націоналізм, ґрунтований на національній ненависті“. Голова УАКРАді заявив, що ця теза не має відношення до України, де вона особисто не бачить ніякого скрайнього націоналізму, і зауважила, що, на її думку, Бушеві на варту було висловлюватися на підтримку українців дев'ять плюс один, як він зробив у Києві. Серед претенсій Уляни Дячук до цієї угоди — її неконкретність.

„Ми всі ніяк не можемо, зрозуміти українців, що наші цілі значно кращі, ніж російські“, бо ідеальна єдність все ще перед нами, а не за нами. Однак є вітнішою правдою, що ідея єдності сьогодні діє в усіх українських умах і серцях.

Журналістика об'єктивна, очевидно, чисто людська порядність дозволяє В. Колосовському побачити в обставинах доклада Бушевого виступу в Києві найбільш суттєве: оцінку цього виступу громадською Україною і її ставленням до абсолютної збіглих. Властиво, це одна оцінка і вона є негативна. Автор пише, що представник України в ООН Генадій Удовенко, як виступав в пресі Мексика і Лерера, „не працює, як завжди, задоволення, заува-“

живши, що Буш приїздив до Києва читати українцям лекцію про демократію“.

Посилосилося на власне інтерв'ю з головою Української Американської Координаційної Ради Уляною Дячук. В. Колосовський пише, що вона „категорично заперечила проти того місяця в промові президента ЗСА, де Буш попередив, що Америка не збирається підтримувати тих, хто пропонує демократію, який націоналізм, ґрунтований на національній ненависті“. Голова УАКРАді заявив, що ця теза не має відношення до України, де вона особисто не бачить ніякого скрайнього націоналізму, і зауважила, що, на її думку, Бушеві на варту було висловлюватися на підтримку українців дев'ять плюс один, як він зробив у Києві. Серед претенсій Уляни Дячук до цієї угоди — її неконкретність.

„Ми всі ніяк не можемо, зрозуміти українців, що наші цілі значно кращі, ніж російські“, бо ідеальна єдність все ще перед нами, а не за нами. Однак є вітнішою правдою, що ідея єдності сьогодні діє в усіх українських умах і серцях.

Журналістика об'єктивна, очевидно, чисто людська порядність дозволяє В. Колосовському побачити в обставинах доклада Бушевого виступу в Києві найбільш суттєве: оцінку цього виступу громадською Україною і її ставленням до абсолютної збіглих. Властиво, це одна оцінка і вона є негативна. Автор пише, що представник України в ООН Генадій Удовенко, як виступав в пресі Мексика і Лерера, „не працює, як завжди, задоволення, заува-“

живши, що Буш приїздив до Києва читати українцям лекцію про демократію“.

Посилосилося на власне інтерв'ю з головою Української Американської Координаційної Ради Уляною Дячук. В. Колосовський пише, що вона „категорично заперечила проти того місяця в промові президента ЗСА, де Буш попередив, що Америка не збирається підтримувати тих, хто пропонує демократію, який націоналізм, ґрунтований на національній ненависті“. Голова УАКРАді заявив, що ця теза не має відношення до України, де вона особисто не бачить ніякого скрайнього націоналізму, і зауважила, що, на її думку, Бушеві на варту було висловлюватися на підтримку українців дев'ять плюс один, як він зробив у Києві. Серед претенсій Уляни Дячук до цієї угоди — її неконкретність.

„Ми всі ніяк не можемо, зрозуміти українців, що наші цілі значно кращі, ніж російські“, бо ідеальна єдність все ще перед нами, а не за нами. Однак є вітнішою правдою, що ідея єдності сьогодні діє в усіх українських умах і серцях.

Журналістика об'єктивна, очевидно, чисто людська порядність дозволяє В. Колосовському побачити в обставинах доклада Бушевого виступу в Києві найбільш суттєве: оцінку цього виступу громадською Україною і її ставленням до абсолютної збіглих. Властиво, це одна оцінка і вона є негативна. Автор пише, що представник України в ООН Генадій Удовенко, як виступав в пресі Мексика і Лерера, „не працює, як завжди, задоволення, заува-“

живши, що Буш приїздив до Києва читати українцям лекцію про демократію“.

Посилосилося на власне інтерв'ю з головою Української Американської Координаційної Ради Уляною Дячук. В. Колосовський пише, що вона „категорично заперечила проти того місяця в промові президента ЗСА, де Буш попередив, що Америка не збирається підтримувати тих, хто пропонує демократію, який націоналізм, ґрунтований на національній ненависті“. Голова УАКРАді заявив, що ця теза не має відношення до України, де вона особисто не бачить ніякого скрайнього націоналізму, і зауважила, що, на її думку, Бушеві на варту було висловлюватися на підтримку українців дев'ять плюс один, як він зробив у Києві. Серед претенсій Уляни Дячук до цієї угоди — її неконкретність.

„Ми всі ніяк не можемо, зрозуміти українців, що наші цілі значно кращі, ніж російські“, бо ідеальна єдність все ще перед нами, а не за нами. Однак є вітнішою правдою, що ідея єдності сьогодні діє в усіх українських умах і серцях.

Журналістика об'єктивна, очевидно, чисто людська порядність дозволяє В. Колосовському побачити в обставинах доклада Бушевого виступу в Києві найбільш суттєве: оцінку цього виступу громадською Україною і її ставленням до абсолютної збіглих. Властиво, це одна оцінка і вона є негативна. Автор пише, що представник України в ООН Генадій Удовенко, як виступав в пресі Мексика і Лерера, „не працює, як завжди, задоволення, заува-“

живши, що Буш приїздив до Києва читати українцям лекцію про демократію“.

Посилосилося на власне інтерв'ю з головою Української Американської Координаційної Ради Уляною Дячук. В. Колосовський пише, що вона „категорично заперечила проти того місяця в промові президента ЗСА, де Буш попередив, що Америка не збирається підтримувати тих, хто пропонує демократію, який націоналізм, ґрунтований на національній ненависті“. Голова УАКРАді заявив, що ця теза не має відношення до України, де вона особисто не бачить ніякого скрайнього націоналізму, і зауважила, що, на її думку, Бушеві на варту було висловлюватися на підтримку українців дев'ять плюс один, як він зробив у Києві. Серед претенсій Уляни Дячук до цієї угоди — її неконкретність.

„Ми всі ніяк не можемо, зрозуміти українців, що наші цілі значно кращі, ніж російські“, бо ідеальна єдність все ще перед нами, а не за нами. Однак є вітнішою правдою, що ідея єдності сьогодні діє в усіх українських умах і серцях.

Журналістика об'єктивна, очевидно, чисто людська порядність дозволяє В. Колосовському побачити в обставинах доклада Бушевого виступу в Києві найбільш суттєве: оцінку цього виступу громадською Україною і її ставленням до абсолютної збіглих. Властиво, це одна оцінка і вона є негативна. Автор пише, що представник України в ООН Генадій Удовенко, як виступав в пресі Мексика і Лерера, „не працює, як завжди, задоволення, заува-“

живши, що Буш приїздив до Києва читати українцям лекцію про демократію“.

